

ПРО КАЯТТЯ І СПОВІДЬ

Коли Ісус Христос розпочав Своє служіння на землі, Він закликав людей каятися у гріхах. Про те ж, і наближення Царства Божого, говорив Іван Христитель. Каяття і сповідь є невід'ємною частиною нашого християнського життя. На землі немає жодної людини, котра б не згрішила і дотримувала всіх Божих Заповідей, ніколи не вчинила нічого поганого. Єдиним, хто не вчинив жодного гріха і жив досконалим життям був наш Спаситель Ісус Христос. Він зробив це для нас і заради нас, бо ми на це неспроможні.

Знаючи нашу правдиву людську природу, Ісус заповідав нам каятись у гріхах, сповідатися в них, щоб милостиво отримати від нашого милосердного і люблячого Бога прощення. Оскільки кожна людина грішить, то кожна потребує каяття і сповіді. Ми грішимо у різний спосіб – в думках, словах і вчинках, навмисно і ненавмисно. Наші бажання, думки, вчинки, почуття і слова часто засмучують Господа. Отож Він милостиво запрошує нас до сповіді і каяття, щоб ми могли отримати Його

прощення. Пам'ятайте чудову молитву митника, котрий молився у храмі: «Боже, будь милостивий до мене, грішного!» (Луки 18:13).

Нерідко трапляється, що людина легко робить щось погане, натомість визнати це і покаятися не бажає або вагається. Дитина Божа повинна добре знати, що своїми поганими вчинками вона засмучує Господа і ближніх, робить прикре. І коли її сумління стурбоване через це, є добрий спосіб вирішити цю проблему – покаятись, перепросити тих, кого ми образили, піти до сповіді і зізнатись у скоєному, почути Божі слова про прощення, зрозуміти свою помилку і намагатися не повторювати її.

Сповідь є великим благословенням для віруючих. Вона складається з двох частин: у першій ми відверто і щиро сповідуємо свої гріхи, зізнаємося в них, нічого не приховуємо, маємо щирий жаль за них, а в другій – отримуємо від священика, як від самого Бога, прощення гріхів без жодного сумніву у цьому.

Перед Богом ми визнаємо себе винними в усіх гріхах, як ми кажемо про це у Господній молитві («Прости нам провини наші»). Перед священиком ми сповідаємось у тих гріхах, які нас особливо турбують, які ми болісно відчуваємо у своєму серці і переймаємось ними. Щоб краще збагнути свої гріхи, поміркуймо про Десять Божих заповідей. Подумаймо добре, котру із них ми порушили, чи були неслухняними, невдячними, ледачими? Чи не образили когось? Чи не обмовили когось, не взяли або не бажали того, що нам не належить? Чи шанували, як слід своїх батьків? Чи не вживали неналежно Боже ім'я?

Пам'ятаймо, що небесний Отець любить нас і хоче для нас добра. Він дав нам Свою заповідь любові. Він очікує від нас вдячності, любові до Себе і до ближніх. Живімо побожним християнським життям і не грішімо, а якщо згрішили – каймося у гріхах, сповідаймося, отримуймо від Бога прощення. Добре думаймо, перш ніж говорити чи робити – чи буде це добре в Божих очах і принесе Богові радість та втіху.

ПИТАННЯ ДО УРОКУ:

1. До чого закликали людей Ісус та Іван Христитель?
2. Чи є на землі бодай одна людина, що не згрішила?
3. Хто єдиний прожив досконале і святе життя заради нас?
4. Чого ми потребуємо через те, що грішімо? (каяття і прощення)
5. З яких двох частин складається сповідь?
6. Що допомагає нам зрозуміти свої гріхи та помилки? (10 Заповідей).
7. За що ви хотіли би перепросити Бога та ближніх?
8. Що має бути спочатку - думки чи діло?
9. Вивчіть напам'ять молитву митника (Луки 18:13).